

Звершило сонце круг...

Давид Гофштейн

Звершило сонце круг:

Весна і літо, осінь і зима...

Знов полонить мене твоя одвічна велич,

Знов серце повнять радощі і співчуття пройма.

Десь у дальній далечі страждання розплилися,

Хиляться, соромлячись, давнії жадання,

Осяйною яснотою повилися

Всі твої розвихрені, бентежні поривання...

І раптом строге чується веління:

Один лиш раз така буває мить!

Про неї варт прийдешнім поколінням

Пісні створить!

Хай ллється піт, хай ломить тіло втома,

Хай упряж хляпає, діткливо в боки б'є,

Та в свисті батога чуть крил орлиних помах:

Є іще радість, є!